

Groningen 24 februari 2026,

Aan het College van Gedeputeerde Staten van Groningen,

De blauwe waterstoffabriek in de Eemshaven werd jarenlang neergezet als een noodzakelijke stap in de verduurzaming van de industrie in het Noorden. Met Europese subsidie op zak en steun vanuit Den Haag leek het project stevig verankerd in de Nederlandse waterstofstrategie. Nu trekt Equinor de stekker eruit en blijft de regio achter met onzekerheid.

Dat besluit raakt niet alleen de Eemshaven. Als blauwe waterstof als tussenstap wegvalt, ontstaat er een gat tussen ambitie en uitvoering. Daarom de volgende vragen:

1. Wanneer zijn Gedeputeerde Staten geïnformeerd over het besluit van Equinor om de stekker uit het project te trekken?
2. Wat zijn de overwegingen van Equinor om te stoppen met de fabriek en zijn deze overwegingen in breder perspectief te plaatsen voor andere initiatieven of alternatieven?
3. Welke inspanningen heeft de provincie geleverd om dit project voor de Eemshaven te behouden of om het project in alternatieve vorm door te laten gaan? Is er provinciaal geld of ambtelijke capaciteit geïnvesteerd in de voorbereiding van dit project?
4. Welke (financiële) impact heeft het wegvallen van deze fabriek op (de verduurzaming) van bestaande en nieuwe industrie in de Eemshaven?
5. Welke impact heeft het stopzetten van dit project op de bredere waterstofstrategie van Noord Nederland en de positionering als Hydrogen valley en hoe verhoudt dit besluit zich tot de provinciale ambities op het gebied van waterstof en groene industrie?
6. Hoe geloofwaardig is het provinciale waterstofbeleid nog als een van de grootste projecten zonder alternatief wegvalt en welke rol ziet het college voor blauwe waterstof in Groningen?
7. Hoe rijmt het college het wegvallen van de waterstoffabriek met de aangekondigde verdere uitbreiding van de Eemshaven in de Oostpolder? Was de fabriek een groot onderdeel van deze plannen? en ziet het college concrete alternatieven om het onstande gat op te vullen?

Momenteel ligt de gasvoorraad ruim onder het Europese gemiddelde (34%); in Nederland bedraagt deze slechts 11%. Landelijk bevindt de leveringszekerheid zich in alarmfase 1: een lage voorraad in combinatie met een mogelijke verstoring van de aanvoer van LNG uit de

VS en Qatar. Dit onderstreept de noodzaak om te investeren in waterstof als duurzaam alternatief.

8. Ziet het college deze noodzaak ook? Zo ja, wat gaat het college hiermee doen en hoe gaat het college investeren in waterstof?

Vriendelijke groet,

Floor Buigel, D66